

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สังคมโลกปัจจุบันในยุคเทคโนโลยีสารสนเทศก้าวรุดหน้าอย่างรวดเร็ว พลโลกมีการติดต่อสัมพันธ์กันได้อย่างกว้างขวางทั่วโลกอย่างรวดเร็วและสะดวกสบายขึ้น ข้อมูลข่าวสาร และการสื่อสารกลายเป็นปัจจัยสำคัญอันดับต้น ๆ ของการดำเนินงานทุกแขนงในสังคม ทั้งทางด้านการศึกษา ธุรกิจ และด้านสังคมอื่น ๆ ความรู้ภาษาต่างประเทศจึงเป็นเรื่องจำเป็นมีอรรถประโยชน์ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539) จึงทำให้เกิดโลกธุรกิจ เช่น ธุรกิจการท่องเที่ยว การบริการ การอุตสาหกรรม การค้าข้ามชาติ เป็นต้น เป็นผลให้เกิดเศรษฐกิจระบบเปิด จากการลงทุนและการติดต่อการค้าข้ามชาติ ข้ามทวีป อันเป็นส่วนหนึ่งของสภาพโลกไร้พรมแดนที่ไม่สามารถปิดกั้นข่าวสารข้อมูลกันได้ ภาษาต่างประเทศจึงมีความสำคัญจำเป็นในการสื่อสารเป็นอย่างยิ่ง และภาษาอังกฤษเป็นภาษาหนึ่งที่ทั่วโลกนิยมใช้เป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นระบบการจัดการศึกษาของไทยจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถทางภาษาอังกฤษของคนไทยให้อยู่ในระดับที่มีความสามารถในการรับรู้และเข้าใจสื่อสารสนเทศต่าง ๆ ที่เป็นภาษาอังกฤษ เพื่อสามารถติดต่อสัมพันธ์และเข้าใจเพื่อนร่วมโลกได้อย่างดี หรือรู้เขารู้เรา วิสัยทัศน์กรมพัฒนาการศึกษาในอนาคต ได้รับการวิเคราะห์ว่าการที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพอยู่ในโลกยุคใหม่จะต้องมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษให้มากขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539)

วิชาภาษาอังกฤษจึงเป็นวิชาภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญ และเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งในด้านการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น ตั้งแต่เริ่มมีหลักสูตรจนถึงหลักสูตรพุทธศักราช 2503 วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาสามัญบังคับให้เรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ต่อมาเมื่อประกาศใช้หลักสูตรพุทธศักราช 2521 กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้โรงเรียนประถมศึกษา สอนวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก ในกลุ่มประสบการณ์พิเศษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2535)

กระทรวงศึกษาธิการตระหนักในความจำเป็นและเห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ จึงมีนโยบายให้มีการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อมรรัตน์ สุดสวาท (2533) ที่พบว่าแนวโน้มหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาควรจะเป็นวิชาบังคับ โดยจะเริ่มเรียนตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 กระทรวงศึกษาธิการได้มอบหมายให้กรมวิชาการซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการพัฒนาหลักสูตรแต่งตั้งคณะทำงานพัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษให้เป็นหลักสูตรที่มีลักษณะต่อเนื่องตลอดแนวตั้งแต่ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้สามารถสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ สามารถรับข่าวสารข้อมูลจากสังคมโลก ตลอดจนสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้ เป็นการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเป็นพื้นฐานการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยใช้ชื่อหลักสูตรว่า “หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)”

หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 นี้ มุ่งพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ถูกต้องตามหลักภาษา และความเข้าใจในวัฒนธรรมอันหลากหลาย เพื่อการเข้าสู่สังคมของเจ้าของภาษาได้เหมาะสม และสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมไทยสู่สังคมโลกได้ โดยกำหนดหลักสูตรไว้ต้องเรียน 12 ปี กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานไว้เป็นช่วงชั้น กำหนดกรอบเนื้อหา รูปแบบภาษา วงคำศัพท์ กระบวนการเรียนรู้ที่สำคัญ และกระบวนการวัดและประเมินผลไว้ชัดเจน แต่ยืดหยุ่นให้ท้องถิ่นได้พัฒนาให้สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน และสภาพความต้องการของท้องถิ่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2540)

ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้ตอบสนองนโยบายการจัดการศึกษาดังกล่าว และมีหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหาอันจะเป็นพื้นฐานทางภาษาเบื้องต้นที่จะส่งผลให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมของชุมชนในยุคปัจจุบัน ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปทุกขณะ โดยกำหนดให้โรงเรียนในสังกัดที่มีความพร้อมและเป็นไปตามเกณฑ์การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ดังนี้

1. เป็นโรงเรียนในเขตเมือง เขตชุมชน
2. เป็นโรงเรียน ที่อยู่ในแหล่งชนบทเป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น แถบชายทะเล ภูเขา
3. เป็นโรงเรียนขยายโอกาส ซึ่งจะมีความพร้อมด้านบุคลากรและวัสดุอุปกรณ์

และเปิดโอกาสให้โรงเรียนอื่น ๆ ที่อาจไม่เป็นไปตามเกณฑ์ข้างต้น แต่มีความพร้อม จะเปิดสอนก็เปิดได้ หรือโรงเรียนใดมีความพร้อมที่จะเปิดเตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนใน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2539 ก็ได้เช่นกัน ซึ่งการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 ดังกล่าวเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านภาษาให้กับนักเรียนได้สามารถใช้ ภาษาอังกฤษได้เหมาะสมกับบริบทการสื่อสารง่าย ๆ สามารถฟังแล้วปฏิบัติตามคำสั่งง่าย ๆ ได้ สามารถออกเสียงอักษร คำ ข้อความสั้น ๆ ที่จะใช้สื่อความหมายตามระดับความสามารถ ได้ถูกต้อง และสิ่งสำคัญคือจะช่วยให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษา เพื่อเป็นพื้นฐานใน การเรียนทักษะทางภาษาที่สูงขึ้นให้กับนักเรียนต่อไป เพราะในปัจจุบันภาษาอังกฤษเป็นสิ่ง จำเป็นในชีวิตประจำวัน (นงนุช สีสันต์, 2539)

ดังนั้น การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จึงเป็น การเตรียมความพร้อมให้แก่เด็กก่อนที่จะเรียนในระดับสูงต่อไป ซึ่งการสอนในระดับ เตรียมความพร้อมนั้นมุ่งเน้นความสามารถในการสื่อสารด้วยการฟังและการพูด (ชั้นประถม ศึกษาปีที่ 1-2) และเริ่มผสมผสานความสามารถในการอ่าน เขียน และสะกดคำ ในระดับอ่าน ออก เขียนได้ (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-4) จากนั้น เน้นให้สามารถสื่อสารในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ในระดับมาตรฐานพื้นฐานตอนต้น (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6) เพื่อพัฒนาความ สามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามความสนใจของผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539)

จากการพัฒนาหลักสูตรดังกล่าว กรมวิชาการเป็นผู้รับผิดชอบในการเตรียม ความพร้อมโดยการจัดทำหลักสูตร วัสดุหลักสูตร และจัดอบรมพัฒนาบุคลากรเพื่อกลับไป เป็นวิทยากรแกนนำในระดับจังหวัดของแต่ละจังหวัด ซึ่งจะเป็นการอบรมทางไกลให้กับ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ป.1 ทุกคน โดยใช้วิทยากรแกนนำและสื่อเป็นหลัก โดยได้จัดทำวัสดุ หลักสูตร ในลักษณะชุดฝึกอบรมสำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ซึ่งร้อยละ 70 เป็นเรื่องเกี่ยวกับการให้ความรู้ความเข้าใจและการพัฒนาภาษาอังกฤษของครู เช่น การออกเสียง การใช้ คำศัพท์ การเปิดพจนานุกรม เป็นต้น ส่วนอีกร้อยละ 30 จะเป็นการจัดกิจกรรม เทคนิคการ สอน และการวางแผนการสอนแบบง่าย ๆ เป็นต้น และนอกจากนี้ยังได้จัดทำสื่อวัสดุประเภท เทปบันทึกเสียง วิดีทัศน์สาริตการสอน เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2539)

และจากการที่กระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายให้มีการดำเนินการจัดการเรียนการ สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2539 ต่อมากรมวิชาการได้มีการ ติดตามและประเมินผลการฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดต่าง ๆ ของศูนย์พัฒนาหลักสูตร โดยมอบหมายให้กองวิจัยทางการศึกษาดำเนินโครงการวิจัย เรื่อง

การศึกษาสภาพความพร้อมให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และจากผลการศึกษาข้อมูลส่วนตัวของครูพบว่า ครูส่วนมากที่สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นครูที่สอนชั้น ป.1 อยู่แล้ว ซึ่งต้องเอาใจใส่เด็กเป็นพิเศษ จึงมีปัญหที่ตรงกันคือ รู้สึกว่ามีภาระมาก และครูส่วนใหญ่ไม่เคยสอนวิชาภาษาอังกฤษมาก่อน แม้ว่าจะมีวุฒิปริญญาตรี แต่ไม่เคยเลือกเรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก หรือวิชาโท และแม้แต่เป็นวิชาเลือกก็ตาม แม้ว่าจะมีความมั่นใจ และมีความพร้อมค่อนข้างสูงในการสอนภาษาอังกฤษ เพราะส่วนใหญ่ผ่านการอบรมมาแล้ว แต่ก็เห็นได้ชัดเจนว่า ยังมีความวิตกกังวล และพบปัญหาหลายประการโดยเฉพาะเทคนิคการเรียนการสอน ดังนั้น กรมวิชาการควรเร่งดำเนินการต่อไปเพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (กรมวิชาการ, 2540)

จังหวัดเพชรบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทุกโรงเรียนในปีการศึกษา 2539 โดยมีเกณฑ์เบื้องต้นว่า ทุกโรงเรียนมีความพร้อมแล้ว แต่เมื่อพิจารณาปัจจัยความพร้อมสิ่งแรก คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ก็พบว่า จากผลการศึกษาเอกสารรายงานเกี่ยวกับจำนวนครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียน จำแนกวิชาเอกปีการศึกษา 2540 พบว่า มีครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 249 คน จบการศึกษาวិชาเอกภาษาอังกฤษ จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 16.86 ส่วนที่เหลืออีก 207 คน จบวิชาเอกสาขาอื่น (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี, 2540) ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 1

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2540
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

สำนักงาน การประถมศึกษา- อำเภอ	จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ทั้งหมด (คน)	จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ(คน)	ร้อยละ
1. เมือง	43	13	30.23
2. ชะอำ	27	4	14.81
3. เขาย้อย	23	3	13.04
4. ท่ายาง	48	6	12.50
5. บ้านลาด	34	7	20.58
6. บ้านแหลม	32	7	21.87
7. หนองหญ้าปล้อง	17	1	5.88
8. แก่งกระจาน	25	1	4.00
รวม	249	42	16.86

ที่มา: รายงานข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา (10 มิถุนายน 2540) จังหวัดเพชรบุรี

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า จากการที่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษส่วนใหญ่ไม่ได้จบวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรง ครูเหล่านี้ย่อมมีความรู้และประสบการณ์น้อยมาก ดังที่ นางนุช สีสันต์ (2539) ได้วิจัยพบว่า บุคลากรไม่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษ เพราะการอบรมครูเพื่อเตรียมการใช้หลักสูตรที่ครูได้รับนั้นเป็นการอบรมที่กระตั้นหัน และมีระยะเวลาในการอบรมจำกัด เมื่อเทียบกับเนื้อหา ความรู้ ความใหม่ของหลักสูตร ที่ครูต้องทำความเข้าใจ ประกอบกับการอบรมเป็นทอด ๆ ย่อมทำให้ครูไม่สามารถทำความเข้าใจกับหลักสูตรอย่างแท้จริงได้ และประการสำคัญ หน่วยงานการประถมศึกษายังไม่สามารถจะบรรจุผู้ที่ได้รับการอบรมหรือสำเร็จวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยตรงมาสอนวิชาภาษาอังกฤษได้ ครูที่สอนภาษาอังกฤษในระดับนี้จึงมีผู้สำเร็จศึกษานานาชนิด ทำให้เกิดปัญหาด้านวิธีสอน เพราะขาดความรู้ในกลวิธีสอนรวมทั้งขาดความแม่นยำในเนื้อหาวิชาด้วยและจากการรวบรวม

ข้อมูลจากข้อมูล 10 มิถุนายน 2540 ของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 5 ซึ่งมี 6 จังหวัด ประกอบไปด้วยข้อมูลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงค่าร้อยละของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ ในเขตการศึกษา 5 ปีการศึกษา 2540

จังหวัด	จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ทั้งหมด (คน)	จำนวนครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จบวิชาเอกภาษาอังกฤษ (คน)	ร้อยละ
สุพรรณบุรี	553	97	17.54
กาญจนบุรี	557	95	17.05
ราชบุรี	361	86	23.82
เพชรบุรี	249	42	16.86
สมุทรสงคราม	116	20	17.24
ประจวบคีรีขันธ์	251	43	17.13
รวม	2,087	383	18.35

ที่มา: รายงานข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษา (10 มิถุนายน 2540) จังหวัดสุพรรณบุรี
กาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี สมุทรสงคราม และประจวบคีรีขันธ์

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยร้อยละของครูที่จบวิชาเอกภาษาอังกฤษและสอนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตการศึกษา 5 มีเท่ากับ 18.35 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละสูงสุด คือ จังหวัดราชบุรี 23.82 จังหวัดที่มีค่าเฉลี่ยร้อยละต่ำสุด คือ จังหวัดเพชรบุรี 16.86

กรมวิชาการได้ทำการวิจัย ติดตามและประเมินผลการฝึกอบรมครูภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดต่าง ๆ ของศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ พบว่า ข้อมูลส่วนตัวโดยส่วนมากเป็นครูที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีเพียงครูส่วนน้อยมากที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกหรือวิชาโท มีอยู่บ้างประมาณไม่มากกว่าร้อยละ 25 ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอกและวิชาโท นอกนั้นเรียนวิชาอื่น ๆ เป็นวิชาเอก (กรมวิชาการ, 2540)

และเนื่องด้วยลักษณะภูมิประเทศของจังหวัดเพชรบุรี มีพรมแดนติดต่อกับสหภาพพม่าทางด้านทิศตะวันตก ซึ่งเป็นแถบที่มีภูเขาสูงชัน มีชาวกะเหรี่ยง กะหร่าง อาศัยอยู่ในเขตของอำเภอแก่งกระจาน และอำเภอหนองหญ้าปล้อง ซึ่งเป็นพื้นที่ที่มีปัญหาทางภาษา ทำให้การ

จัดการเรียนการสอนของครูในพื้นที่ดังกล่าวประสบกับปัญหามาก ทำให้ระดับการศึกษาของ
สองอำเภอต่ำกว่าเป้าหมายของจังหวัด (สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี, 2539)

จากเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ได้จัดทำ
โครงการพัฒนาบุคลากรของครูสอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรภาษา
อังกฤษ พุทธศักราช 2539 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปี
ที่ 1 มีความรู้ความสามารถและมีความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1 ได้ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ซึ่งรายงานผลการดำเนินการอบรม
ของสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี สรุปผลจากการอบรม ปรากฏว่า ครูส่วนใหญ่มี
ความมั่นใจในการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับปานกลาง และรายการที่อยู่ในระดับน้อย
ได้แก่ เทคนิคและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน และการทำ
แผนการสอน นอกจากนี้ครูยังต้องการให้มีการจัดอบรมอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

จากปัญหาและความต้องการของครูดังกล่าว ย่อมเป็นสาเหตุให้การสอนภาษา
อังกฤษไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ในการแก้ปัญหาและสนองความต้องการของครู
ดังกล่าว อาจจะมีวิธีการดำเนินการได้หลายอย่าง และหนึ่งในวิธีการนั้น คือ การนิเทศการ
ศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนิเทศการสอน เพราะจะเกี่ยวกับการปรับปรุงการเรียนการสอน
โดยตรง และหลักเกณฑ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งของงานนิเทศการศึกษาคือต้องทราบความ
ต้องการของครูแล้วจึงวางแผนการนิเทศเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น ๆ (วิจิตร วรุตบางนур
และคณะ, 2524) แต่จากสภาพการนิเทศการสอนในปัจจุบัน นิพนธ์ ไทยพานิช (2528) กล่าว
ว่า ปัญหาความต้องการในการนิเทศโดยทั่ว ๆ ไป ที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความต้องการของ
ศึกษานิเทศก์เองที่ต้องการปฏิบัติและทำงานตามหน้าที่ โดยมีหน้าที่ที่จะต้องนิเทศการสอนของ
ครูมากกว่าความต้องการของครูที่จะขอรับการนิเทศการสอน ดังนั้นเพื่อให้การนิเทศการสอน
บังเกิดประโยชน์แก่ครูผู้สอน สามารถให้ความช่วยเหลือครูได้ตรงกับปัญหาและความต้องการ
ที่แท้จริงของครู ผู้ที่มีหน้าที่ในการนิเทศจึงควรศึกษาความต้องการของครูก่อนที่จะลงมือนิเทศ
ว่า ผู้รับการนิเทศต้องการให้นิเทศเรื่องอะไร ผู้นิเทศจะนิเทศได้ผลก็ต่อเมื่อผู้รับการนิเทศยอมรับ
เท่านั้น

เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาคารเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาให้
ถูกต้อง และเพื่อให้งานนิเทศการสอน ซึ่งมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำช่วยเหลือและให้การ
บริการทางวิชาการแก่ครูเป็นไปอย่างได้ผล สอดคล้องกับความต้องการของครูและจุดมุ่งหมาย
ของการนิเทศการศึกษา ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาความ

ต้องการเกี่ยวกับการนิเทศการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี เพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและปรับปรุงงานนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ตรงตามความต้องการของครูผู้สอนอย่างแท้จริง อันจะนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในชั้นสูงขึ้นไป และเป็นการตอบสนองเจตนารมณ์ของหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษาอังกฤษของครูภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ในปีการศึกษา 2540 จำนวน 249 คน

2. ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความต้องการการนิเทศการสอนของครูภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี โดยมีประเด็นสำคัญดังนี้

- 2.1 ด้านหลักสูตร
- 2.2 ด้านการเตรียมการสอน
- 2.3 ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนและเทคนิควิธีสอน
- 2.4 ด้านสื่อการเรียนการสอน
- 2.5 ด้านการวัดผลและประเมินผล

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

การนิเทศ หมายถึง การให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ช่วยเหลือ ให้การอบรม สัมมนา หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ช่วยพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพ ในด้านการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น

ความต้องการการนิเทศการสอน หมายถึง สิ่งที่ครูผู้สอนไม่มีหรือมีแต่ไม่
สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในด้านหลักสูตร ด้านการเตรียมการสอน ด้านกิจกรรมการเรียนการ
สอนและเทคนิควิธีสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล

ครูภาษาอังกฤษ หมายถึง ครูที่ทำหน้าที่ปฏิบัติการสอนในวิชาภาษาอังกฤษของ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเพชรบุรี ประจำปีการศึกษา
2540

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดเพชรบุรี

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของครูผู้สอน
ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด
เพชรบุรี ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร
2. เป็นแนวทางในการนิเทศการสอนของศึกษานิเทศก์ ผู้บริหาร และผู้มีหน้าที่
นิเทศว่า ครูภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดเพชรบุรี ต้องการได้รับการนิเทศการสอนในด้านใด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย